

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/35/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1710209918
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1710209918.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členov senátu Mgr. Adely Unčovskej a Mgr. Niny Dubovskej, v právnej veci žalobcov: X/ D. P. T., F.. XX.XX.XXXX, T. T. XXXX/XX, XXX XX J., zastúpená: E. I. S., I., J. J. U. Č.. XX, XXX XX T., X/ I. T., F.. XX.XX.XXXX, T. J. X, XXX XX T., X/ C. T., F.. XX.XX.XXXX, T. J. X, XXX XX T., X/ C. Q., S.. T., F.. XX.XX.XXXX, T. J. X, XXX XX T., proti žalovanej: I. T., F.. XX.XX.XXXX, T. J. X, XXX XX T., W.: M., J..S..Z.. I. P.Á., J. J. Č. XXXX/XA, XXX XX C. J., O.: XX XXX XXX, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na odvolanie žalobkyne 1/ proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 16.04.2021, č. k. 6C/246/2010-794, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutom výroku o trovách konania m e n í tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.
- II. Žalovaná m á proti žalobkyňi 1/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom nepripustil späťvzatie žaloby (výrok I), prikázal do vlastníctva žalovanej: nehnuteľnosti, ktoré sú zapísané na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Senec, nachádzajúce sa v katastrálnom území T., okres J., obec T., o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 22/112, v súhrnnej hodnote 34 119,9 eur: pozemok parc. registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelné číslo XXX/X o výmere 181 m², druh pozemku záhrada, pozemok parc. registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelné číslo XXX/X o výmere 343 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, rodinný dom so súpisným číslom XXX, stojaci na parcele číslo XXX/X. Hnuteľnú vec - príviesny vozík A. XXX K. W. H., L.: J. XXX Y., rok výroby 2006, v hodnote 0,- eur. (výrok II.) Do dedičstva po nebohom C. T., zomrelom dňa 24.09.2018, dedičské konanie vedené na Notárskom úrade D.. D. H., sp. zn. 30D/1633/2018, Dnot 93/2018 prikázal: nehnuteľnosti, ktoré sú zapísané na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Senec, nachádzajúce sa v katastrálnom území T., okres J., obec T., o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 22/112, v súhrnnej hodnote 34 119,9 eur: pozemok parc. registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelné číslo XXX/X o výmere 181 m², druh pozemku záhrada, pozemok parc. registra „C“ evidované na katastrálnej mape parcelné číslo XXX/X o výmere 343 m², druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, rodinný dom so súpisným číslom XXX, stojaci na parcele číslo XXX/X (výrok III) a žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok IV).

2. Rozhodnutie vo výroku o náhrade trov konania odôvodnil § 255 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Vecne rozhodnutie zdôvodnil tým, že konanie o vysporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov má svoje špecifiká spočívajúce v tom, že rozhodnutie o vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželstva je v záujme oboch strán sporu, ktoré sú povinné vysporiadanie uskutočniť. Pri stanovení úspechu nie je možné vychádzať z toho, kto podal žalobu, kto sa ako v konaní bránil, ale úspech alebo neúspech v konaní spočíva v tom, akého podielu sa komu dostane, bez ohľadu na pôvodný žalobný návrh. Ak sa dodrží parita podielov, je na mieste, aby každá strana znášala náklady konania sama.

3. Proti rozsudku vo výroku o trovách konania podala v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie žalobkyňa 1/ dôvodiac ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p.. Zaujala názor, že v zmysle zásady zodpovednosti za zavinenie vyjadrenej v § 256 C.s.p. je trovy povinná nahradiť tá zo strán sporu, ktorá zavinila, že tieto trovy konania vznikli. Princíp procesného výsledku za zavinenie nemožno chápať výlučne iba z formálno-procesného hľadiska, ale aj z hľadiska materiálneho, pretože nielen petiť a dôvody žaloby, ale aj dôvody obrany žalovanej, vyjadrujú, čoho sa žalovaná voči žalobcovi domáha. Podľa žalobkyne 1/ bolo konanie žalovanej počas celého súdneho sporu zavádzajúce a zmätočné tým, že žalovaná trvala na tom, že rodinný dom patrí do BSM, ale tieto skutočnosti ničím nepreukázala, najprv podáva návrh na vykonanie znaleckého dokazovania, potom netrvala na vykonaní znaleckého dokazovania a následne znova podala návrh na vykonanie znaleckého dokazovania. Keď súd žalovanej vyhovel a znalecké dokazovanie nariadil, mala žalovaná výhrady voči tomu, že preddavok je vysoký, a že by mala byť povinnosť preddavku uložená aj žalobkyni v 1/ rade, keď súd žalobkyni 1/ povinnosť uhradiť preddavok neuložil, oznámila, že berie návrh na vykonanie dokazovania späť a že si dá vypracovať súkromný znalecký posudok, ktorý si vypracovať nedala. Žalovanej nešlo o právne vyriešenie tejto veci, ale o zaťažovanie žalobkyne 1/ súdnym sporom. Žalobkyňa 1/ namietala, že súd sa pri rozhodovaní o priznaní trov konania musí zaoberať aj dôvodnosťou argumentácie účastníkov konania. Odôvodnenie napadnutého rozsudku považuje za formalistické. Princíp procesného výsledku nemožno chápať iba formálne ale aj materiálne, lebo nielen petiť, ale aj tvrdenia, resp. dôvody obrany žalovanej, vyjadrujú prečo bol dôvod na podanie žaloby a prečo nedošlo napr. k mimosúdne usporiadaniu BSM. Pokiaľ ide o náhradu trov konania pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva Civilný sporový poriadok žiadne výslovné pravidlo, ktoré by konanie vynímalo z pôsobnosti § 255 C.s.p. neobsahuje, preto mal súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách uplatniť zásadu úspechu vo veci. V tejto súvislosti žalobkyňa 1/ poukázala na uznesenie ÚS SR sp.zn. I.ÚS 54/2019-12, podľa ktorého je potrebné posúdiť pri rozhodovaní o náhrade trov konania skutočný procesný úspech či neúspech každej zo strán sporu a rovnosť podielov pri vyporiadaní BSM je iba jedným z hľadísk pre posúdenie úspechu strany v konaní. Súd prvej inštancie mal pri rozhodovaní o náhrade trov prihliadnuť na postoje oboch strán v priebehu súdneho sporu. Žalovaná počas celého konania nereagovala adekvátne, bránila riadnemu a hospodárnemu postupu súdu a robila obštrukcie a aj tým spôsobila, že konanie na súde prvej inštancie trvalo 11 rokov. Na základe uvedeného žalobkyňa 1/ žiadala, aby odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutom výroku tak, že jej prizná voči žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100%.

4. Žalobkyňa 2/ sa k odvolaniu vyjadrila v podaní zo dňa 09.08.2021, s odvolaním nesúhlasila a napadnutý rozsudok vo výroku o náhrade trov konania považovala za správny. Uviedla, že žalovaná netrvala na znaleckom dokazovaní z dôvodu prebiehajúceho mimosúdneho rokovania s žalobkyňou 1/, ktoré ale nikam nevedlo. Mala za to, že cieľom žalobkyne 1/ nie je „úspech vo veci samej“ ako uvádza v odvolaní, ale iba účelové predlžovanie súdneho sporu s cieľom získania osobnej výhody, čo je možné vyvodiť aj z faktu, že rovnakú dohodu týkajúcu rodinného domu, aká jej bola ponúknutá pred prvým pojednávaním, kedy sa žalobcovia 2/, 3/ a 4/ stali účastníkmi konania je ochotná uzavrieť teraz. Považovala za nemorálne vrátenie nákladov na právne zastúpenie za obdobie, kedy jej otec - pôvodný žalobca ešte žil. Náklady na právne zastúpenie od smrti pôvodného žalobcu, nemuseli žalobkyni 1/ vôbec vzniknúť, ak by na začiatku pristúpila na návrh žalobcov v 2/ až 4/. Za nehospodárny prístup k celej veci a navýšenie nákladov môže teda žalobkyňa 1/.

5. Žalovaná sa k odvolaniu vyjadrila prostredníctvom svojho právneho zástupcu v podaní zo dňa 14.08.2021, v ktorom uviedla, že rozsudok považuje v napadnutom výroku za zákonný a spravodlivý a žiadala, aby ho odvolací súd potvrdil. Jej tvrdenia v spore boli od začiatku konzistentné, v rámci konania využívala svoje zákonné možnosti a prostriedky a počas súdneho konania sa viackrát pokúsila o mimosúdnu dohodu so žalobkyňou 1/. Poukázala na svoj zlý zdravotný stav a zdôraznila, že pôvodný žalobca C. T. bol právoplatne odsúdený za trestný čin týrania voči nej, pričom súdny spor využíval ako pomstu.

6. Žalobca 3/ sa v podaní doručenom súdu dňa 23.08.2021 a žalobkyňa 4/ v podaní doručenom súdu dňa 24.08.2021 vyjadrili k odvolaniu v tom zmysle, že súhlasia s vyjadrením žalobkyne 2/ a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku považujú za správny. Správanie žalobkyne 1/ považujú za neetické. Účelom jej odvolania je snaha o znepriítenie života ostatných žalobcov a žalovanej a presunutie záväzku právneho zastúpenia žalobkyne 1/ na žalovanú.

7. Žalobkyňa 1/ k vyjadreniu žalobkyne 2/ a vyjadreniu žalovanej k odvolaniu v podaní zo dňa 10.09.2021 uviedla, že nie je pravda, že tvrdenia žalovanej boli v tomto súdnom spore konzistentné, ako uvádza. Počas súdneho sporu žalovaná menila predmet vyporiadania BSM napr. svojim podaním zo dňa 17.02.2011 rozšírila masu BSM, ktorú po právnej argumentácii žalobcu a zaujatom predbežnom právnom názore sudu prvej inštancie, nakoniec nežiadala v konaní vyporiadať. Tvrdenia žalovanej považuje žalobkyňa 1/ za účelové s cieľom vyhnúť sa plateniu náhrady trov konania, ktoré spôsobila svojím nekonaním a tým, že v konaní neuniesla dôkazné bremeno. Poukazovanie žalovanej na jej zdravotný stav z údajného psychického a fyzického tyrania sú v tomto konaní irelevantné. Žalovanej išlo o zaťažovanie súdnym sporom najprv žalobcu C. T. a neskôr aj žalobkyňu 1/, a tak im brániť užívaní spornej nehnuteľnosti. Žalobkyňa 1/ niekoľkokrát ponúkla žalovanej finančné vyrovnanie, s ktorým žalovaná nesúhlasila. Žalobkyňa 1/ žiadny finančný návrh ohľadne vysporiadania BSM alebo prípadného podielového spoluvlastníctva od žalobkyne 2/ ani od žalobcov 3/ a 4/ a ani od žalovanej nedostala. Návrh zmieri nepovažuje za dohodu ale za vôľu žalovanej, pretože z jeho obsahu vyplývalo to čo chcela žalobkyňa dosiahnuť v súdnom konaní, že rodinný dom patrí do BSM podielom 1/1, s čím nesúhlasila, napokon právoplatný rozsudok súdu v tejto veci jej dal za pravdu. Navrhovala žalobcom 2/ až 4/ a aj žalovanej korektné vysporiadanie, avšak zo strany ostatných išlo o naťahovanie času za účelom bývania zadarmo v rodinnom dome, bez potreby vyplatenia ďalšieho dediča.

8. Dňa 16.09.2021 bolo súdu prvej inštancie doručené vyjadrenie žalobkyne 4/ v ktorom zotrvala na svojom predchádzajúcom vyjadrení.

9. Žalobkyňa 1/ zaslala súdu prvej inštancie dňa 03.11.2021 vyjadrenie k vyjadreniam žalobcov 3/ a 4/, v ktorom uviedla že s tvrdeniami žalobcov 3/ a 4/ nesúhlasí a považuje ich pre posúdenie odvolania za právne irelevantné.

10. Žalobcovia 2/ až 4/ dňa 09.11.2021 zaslali súdu spoločné vyjadrenie, v ktorom zotrvali na svojich predchádzajúcich tvrdeniach a žiadali súd abybral na vedomie nielen vôľu žalobkyne 1/ ale aj ostatných žalobcov ako väčšiny a potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie.

11. K vyjadreniu žalobkyne 1/ zaslala svoje vyjadrenie žalovaná dňa 10.01.2022, v ktorom namietala, že žalobkyňa 1/ neustále uvádza tie isté tvrdenia, ktoré sú známe z priebehu konania alebo vôbec nesúvisia s prejednanou vecou a žiadala uplatniť sudcovskú koncentráciu konania.

12. Následne bolo súdu doručené vyjadrenie žalobkyne 4/ zo dňa 15.01.2022 a vyjadrenie žalobcov 2/ až 4/ zo dňa 19.01.2022, v ktorom len zopakovali svoje predchádzajúce tvrdenia.

13. Žalobkyňa 1/ sa k vyjadreniu žalobcov 2/ až 4/ vyjadrila dňa 25.01.2022, v ktorom poukázala na to, že žalobcovia 2/ až 4/ nepochopili, že súdne konanie o vyporiadanie BSM je založené na unesení dôkazného bremena a zopakovala, že trvá na všetkých svojich predchádzajúcich vyjadreniach.

14. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p. ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

15. Podľa § 470 ods. 2 C.s.p. právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácie konania, ak by boli v neprospech strany.

16. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 379, § 380 v spojení s § 470 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Predmetom odvolacieho prieskumu bol výrok IV o trovách konania (ktorým súd prvej inštancie žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania), pričom výroky I, II a III ako odvolaním nenapadnuté nadobudli právoplatnosť.

17. Podľa § 255 ods. 1, 2 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

18. Podľa § 256 ods. 2 C.s.p. ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

19. Vo vzťahu k námietkam odvolateľky, že rozhodnutie prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

20. K odvolaniu uplatnenému odvolaciu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. (t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní.

21. Podstatou odvolacej argumentácie odvolateľky bola skutočnosť, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania nezohľadnil postoje oboch strán sporu v priebehu konania, pričom poukázala na stanovisko NS Rc 42/1972 a uznesenie ÚS SR sp.zn. I. ÚS 54/2019-12. Z citovaných rozhodnutí vyplýva, že i pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania v konaní o vyporiadaní BSM sa má vychádzať z ust. § 255 C.s.p., kedy povinnosť nahradiť trovy konania primárne spravuje zásadou úspechu v konaní čo znamená, že strana, ktorá v spore uspela, má v princípe právo na to, aby sa jej nahradili trovy, ktoré zaplatila vo vecnej súvislosti s uplatnením tohto základného práva. Ak sa chce súd odchyliť od tohto pravidla, musí vychádzať zo zákona, čo je možné len za splnenia zákonných predpokladov uvedených v ust. § 257 C.s.p., ktorými zásadami nie je dôvod sa nespravovať ani v konaní o vyporiadaní BSM, (rozhodnutie ÚS SR I.ÚS 54/2019, stanovisko Rc 42/1972, Nález ÚS ČR I.ÚS 1441/11, či rozhodnutie NS SR 22Cdo 1895/2014). Osobitosť aplikácie zásady úspechu pri rozhodovaní o trovách konania v konaní o vyporiadaní BSM sa prejavuje v spôsobe hodnotenia tohto úspechu vzhľadom na celý rad okolností špecifických pre danú vec, teda okrem porovnania žalobného návrhu s výsledným rozhodnutím, tiež postojov účastníkov v konaní, ich prípadnú nečinnosť, ich správanie pred samotným podaním žaloby a pod.. Podľa stanoviska NS Rc 42/1972, ktoré je stále aplikovateľné a vyslovuje názor, že pokiaľ súdy vidia procesný úspech alebo neúspech oboch manželov v tom, ako veľkého podielu sa im zo spoločného majetku dostane, ide o postup, ktorý zodpovedá tomu, že súdy nie sú návrhom na vyporiadanie viazané pri zisťovaní rozsahu BSM a jeho vyporiadaní. Tento postup vyhovuje zrejme i potrebám praxe svojou jednoduchosťou, pričom nemožno prehliadať ani to, že zhodne postupujú súdy i pri vyrubovaní súdneho poplatku. Vychádzajúc z uvedeného mal odvolací súd za to, že pri posudzovaní úspechu je potrebné si uvedomiť, že v prípade konania o vyporiadanie BSM ide o tzv. iudicim duplex, kde má vo svojej podstate každý účastník postavenie tak žalobcu, ako aj žalovaného, preto právo na odmietnutie navrhovanej výšky výplaty a následné rokovanie o nej, nemôže byť odopreté ani žalovanej strane (tiež v predprocesnom štádiu) a pokiaľ navyše vo výsledku dohoda o nej (tiež rozhodnutie súdu) nekopírovala požiadavku žalobcu, ako tomu bolo tiež v posudzovanej veci, nemožno udržateľne konštatovať plný úspech na strane odvolateľky v spore. Vo vzťahu k námietkam odvolateľky, že súd pri rozhodovaní o náhrade trov v tomto spore mal prihliadať na postoje oboch strán v priebehu súdneho sporu, odvolací súd uvádza. Je nesporným, že právny predchodca žalobcov doručil žalobu na súd prvej inštancie dňa 31.08.2010 a prvoinštančný súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 16.04.2021, č.k. 6C/246/2010-794, a to za stavu, že konanie pred súdom prvej inštancie bolo v súlade s ust. § 109 ods. 2 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, z dôvodu prebiehajúceho konania na Okresnom súde Pezinok sp.zn. 4C/74/2009 (uznesenie zo dňa 26.09.2011 č.k. 6C/246/2010-113), prerušené. Pri posudzovaní postoja žalovanej v konaní je potrebné uviesť, že žalovaná v konaní zastúpená právnym zástupcom na výzvy súdu reagovala, predkladala návrhy a podrobne sa k podaniam právneho predchodcu žalobcov ako i k podaniam žalobcov vyjadrovala. Z obsahu spisu vyplynulo, že žalovaná už na prvú výzvu súdu, aby sa vyjadrila k žalobe, reagovala adekvátne a podrobne, pričom svoju argumentáciu podporila listinnými dokladmi a riadne odôvodnila (vyjadrenie k žalobe zo dňa 17.02.2011) a zároveň žiadala súd o čo najskoršie nariadenie termínu pojednávania. Súd prvej inštancie opakovane na žiadosť strán, aby im umožnil spor ukončiť zmierom príp. mimosúdnu dohodou, nariadené pojednávania odročil. Skutočnosť, že

žalovaná mala za to, že rodinný dom patrí do BSM, t.z. popierala skutkové tvrdenie právneho predchodcu žalobcov, že rodinný dom nepatrí do BSM a nie je predmetom vysporiadanie, je potrebné posudzovať v kontexte ust. Občianskeho súdneho poriadku a ust. C.s.p., ako právo strany sporovať skutkové tvrdenia protistrany, pričom právne posúdenie je vecou súdu. Vo vzťahu k námietkam odvolateľky, že žalovaná podávala návrhy na vykonanie znaleckého dokazovania odvolací súd upriamuje pozornosť, na zápisnicu z pojednávania zo dňa 01.10.2015 z ktorej vyplýva, že súd prvej inštancie pojednávanie odročil na základe toho, že strany sporu sa zhodne dohodli, že bude vypracovaný znalecký posudok, na určenie či došlo u sporného rodinného domu k jeho rekonštrukcii alebo k zbúraní alebo postaveniu nového rodinného domu. Nemožno tak súhlasiť s argumentáciou odvolateľky, že výlučne žalovaná žiadala o nariadenie znaleckého dokazovania, čoho dôkazom je i skutočnosť, že právny predchodca odvolateľky podaním zo dňa 26.10.2015 predložil otázky na znalca, výzvou zo dňa 10.02.2016 požiadal súd prvej inštancie o konanie vo veci a nariadenie znaleckého dokazovania. Pričom až podaním zo dňa 13.11.2017 právny predchodca odvolateľky súdu oznámil, že na nariadení znaleckého dokazovania netrvá a považuje ho za nadbytočné, čo prvoinštančný súd vyhodnotil tak, že uznesením zo dňa 12.01.2018 č.k. 6C/246/2010-239 uložil výlučne žalovanej zložiť preddavok na znalecké dokazovanie. Žalovaná preddavok na znalecké dokazovanie uhradila dňa 07.02.2018. Nedôvodnou je i argumentácia odvolateľky, že žalovanej nešlo o právne vyriešenie tejto veci, ale o zaťažovanie žalobkyne 1/ súdnym sporom, nakoľko snaha žalovanej vyriešiť spor mimosúdne sa prejavila i po úmrtí žalobcu, kedy do konania na strane žalobcu vstúpili právny nástupcovia žalobcu. (čl. 408-412). Žalovaná už dňa 01.10.2019 predložila súdu prvej inštancie návrh súdneho zmieru podpísané i zo strany žalobcov 2/ až 4/, ktorý však odvolateľka neakceptovala. Vzhľadom k uvedenému žalovaná v záujme ochrany svojich práv trvala na znaleckom dokazovaní, čo vyplýva i z vyjadrenia žalovanej zo dňa 20.11.2019. Súhlas s nariadením znaleckého dokazovania opätovne vyjadrili i žalobcovia 2 /, 3/ a 4/ , čo vyplýva z podania zo dňa 18.11.2019. Skutočnosť, že žalovaná podaním zo dňa 13.07.2020 oznámila súdu prvej inštancie, že návrh na nariadenie znaleckého dokazovania berie späť a uviedla, že predloží súkromný znalecký posudok je potrebné vyhodnotiť v súvislosti s tým, že prvoinštančný súd uznesením zo dňa 17.02.2020 č.k. 6C/246/2010-613 zrušil uznesenie č.k. 6C/246/2010-580 zo dňa 11.05.2020 v časti výroku I a uvedené uznesenie zmenil vo výrokoch II.-V. tak, že uložil zložiť preddavok na znalecké dokazovanie žalobcom 2/ až 4/ a žalovanej, každému vo výške 690 eur. Podanie žalovanej, ktorým nežiadala v konaní nariadenie znaleckého dokazovania je potrebné vyhodnotiť jednak v kontexte s výškou súdom stanoveného preddavku (v sume 690 eur) ako i s ohľadom na to, že žalobkyňa 1/ predložila v konaní znalecký posudok, ktorý následne bol aktualizovaný a zaslaný súdom na vedomie stranám sporu. Uvedený postup žalovanej bol plne súladným s postojom žalobcov 2/ až 4/, ktorí rovnako zobrali návrh na nariadenie znaleckého dokazovania späť a uviedli, že predložia súkromný znalecký posudok. Nemožno nezohľadniť aj skutočnosť, že žalobcovia 2/ až 4/ okrem toho, že súhlasili s postupom žalovanej vo veci, opakovane vykonávali kroky smerujúce k zastaveniu konania, čoho dôkazom je i podanie doručené súdu prvej inštancie dňa 14.12.2020, ktorým zobrali žalobu späť a žiadali, aby súd nepriznal žiadnemu z účastníkov konania právo na náhradu trov konania. Vzhľadom na uvedené odvolací súd nezistil na strane žalovanej konanie príp. okolnosti ktoré by navodzovali prijať odvolateľkou tvrdý záver, že žalovaná svojim konaním bránila riadnemu a hospodárnemu postupu súdu a robila obštrukcie. I keď by bolo možné za týchto okolností polemizovať o tom, kto mal následne prevziať iniciatívu na prípadné ďalšie mimosúdne rokovania, vo výsledku v kumulácii s ostatnými uvádzanými okolnosťami, odvolací súd zastáva názor, že tieto nemožno interpretovať ako plný úspech odvolateľky v spore, ale ako čiastočný úspech oboch strán, pri spravodlivom usporiadaní vzťahov medzi nimi v otázke náhrady trov konania aplikáciou § 255 ods. 2 C.s.p. a jej premietnutím do rozhodnutia o tejto otázke tak, že žiadna zo strán na náhradu trov konania nemá právo.

22. Vzhľadom na uvedené posúdil odvolací súd odvoláciu argumentáciu odvolateľky ako nedôvodnú a nespôsobilú zmeniť správnosť záverov súdu prvej inštancie, ktorý pri rozhodovaní o trovách konania postupoval v súlade s ust. § 255 ods. 2 C.s.p.. Nakoľko však súd prvej inštancie precízne neaplikoval ust. § 255 ods. 2 C.s.p., keď vo výroku o trovách konania uviedol..“ žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.“, keď v cit. ust. § 255 ods. 2 C.s.p. je výslovne uvedené .....“prípadne vysloví, že žiadna z strán nemá na náhradu trov konania právo“, odvolací súd z formálnych dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania (výrok IV) podľa § 388 zmenil, tak že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

23. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p., tak, že v odvolacom konaní plne úspešná žalovaná (vzhľadom k

tomu, že k zmene rozhodnutia v napadnutej časti došlo len výlučne z formálnych dôvodov), rozhodol tak, že žalovaná má proti žalobkyni 1/ nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).